საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს რესპუბლიკა

გამოდის 1990 წლის დეკემბრიდან • № 2 (275) • ხუთშაბათი, 9 იანვარი, 1992 წელი • ფასი 20 კაპიკი

თბილისი. ამ დღეთა მწარე გაკვეთილები

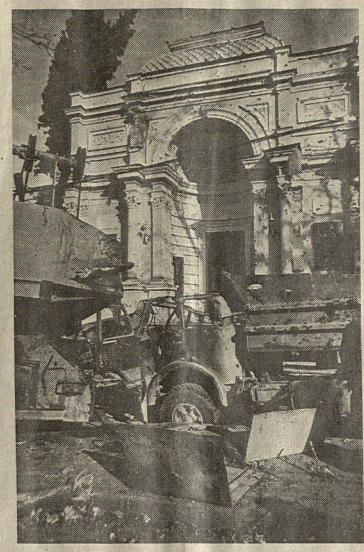

დანგრეული. გადამწვარი ჩვენს სათაყვანო რუსთაველის პროსპექტი. ვინც ამ დღეებში იქ გაიარა, გაოგნებული, დიდხანს ვერ მოინერვის ნანახსა და განცდილზე.

როგორ საოცრად გადარჩენილი ჩვენი დიდი ილიასა და აკაკის ძეგლი, პირველი სამფაფა სკოლის წინა ხედს რომ ამშვენებდა, ეს კადრები იმ დღეების მიუწუველელ ფოტოდოკუმენტებად დარჩება, კომეტრტრი მთა არ სნერდებათ.

ჯაბარ ლომაძის და ბარლაბ გინაბურის ფოტოები.

ნუ ეშინია ბატონებო!

ვფიქრობთ, ყველამ იცის და ესმის რატომ იმპორტება ხოლმე მიტინგები, რომლებიც ზეიძლება კოხფლიქტში გადაიზარდოს და ხალხი შეიწიროს. 1990 წლის 28 ოქტომბრის არჩევნების შემდეგ ქიმოსულ ფაფაზეთების და ოდიოინტელიგენციის მეთვალეობის ოფიციალურ ინფორმაციათ საინფორმაციო საშუალებების ეკონ რომ არ ჩაეხაზა, ცხადია, ნებისმიერი პარტია თუ ცალკეული პიროვნება ამჟამინებდა ამ საშუალებებით მიღებული ხალხისაგან, ვიღრე თუნდაც ათიათასკეთინ მიტინგებისგან. მაგრამ გაზეთებისა და რადიოტელევიზიის დასაკუთრებით ხელისუფლებამ სხვადგანად მოიზრეგინინა კიბოში ქეიშინი გამოსულიყენენ, მიტინგებაზე და დემონსტრაციებზე ეთქვათო თავიანთი სათქმელი, რასაც სამოოლოდ ერის უდიდესმა უმრავლესობამ დაუჭირა მხარი და ყველას საკუთარი თვალით ვინახეთ, რაც მოჰყვა ამას... ახლა ეთიოპია შეგვალა. ჩვენ, ოდღაქვინის მუშაკები, რომლებიც ბოლო ხანს ძალიან ჩამოგვმოლა ეს ფაფაზეთ სამშინაოს და ქეიშიში გაყოს ვეიპრეტენენ, ტრიბუნას დაგვთმობთ ყველას, ვისაც სათქმელი აქვს ხალხისათვის.

გუშინდელი ხელისუფლების მომხრეებს, იმფაფინდელ ოპოზიციონერებს, მოვიწვევდით ამ ვაჭრების ეკმს, გარსკეკთენენ სამხედრო წესების ბარიბეშრნ, ნუ ეცდებიან ოვითმეზნენ დემოკანფლიაციას, რომელსაც კარგი არაფერი მოჰყვება არავისთვის.

მობრძანდით რედაქციაში, მოიტანეთ თქვენი წერილები, უცვლელად დაიბეჭდება ყველაფერი, გარდა ძალმომრეობის ქადაგებისა!

თანადგომას უნდა აღადგინოს

თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტები და პროფესორ-მასწავლებლები, დამწეებრივები საქართველოს ფედერაციაში ლატიფიცირებული ტრაგედიით — ძმათა სისხლის ღვრითა და ქალაქის არანაირი ნგრევეთ, საბოიკოლაში მშვიდობისაკენ მოუწოდებენ სრულიად საქართველოს ბისმალოებას, ქვეყნის ხელისუფლებას და ეროვნებებისუფალ ლ-პრინსიპიანებულ პოლიტიკურ ძალებს. სტუდენტთა და პროფესორ-მასწავლებელთა ერთიანი აზრით, თბილისის ბედი, ქართველი კაცის სიამაყე — რუსთაველის გაზრნილი უნდა აღადგინონ. სიყვარულმა და თანადგომამ. უნიკალურ ტაძრებისა ტრაგედიით — ძმათა სისხლის ღვრითა და ქალაქის ანარაფერი ნგრევეთ, საბოიკოლაში მშვიდობისაკენ მოუწოდებენ ოფიციალურ ინსტანციებს, ეროვნულ ფორმაციებს, ეროვნულ ფორმაციებს, ეროვნულ ფორმა

21 კითხვა თ. სიგუას

ეს დილითადი ჟურნალისტთა ერთ ჯგუფს და მაგრამ ოპოზიციაში მყოფ ბატონ თენგიზ სიგუას შორის ოფიციალურ პრესაში, გასაკვირი მიზეზების გამო, არ გამოქვეყნებულა. სადღესასწაულ საქართველოში ბევრი რამ შეიცვალა, მაგრამ ვფიქრობთ, რომ დოკუმენტები დიალსახურებს მკითხველთან ყურადღებას.

1. ბატონო თენგიზ, რიდეხაც ეროვნულ-მოსანაძეები ინაზნენ-დნენ, რა გეგმები და რისი იმედი გქონდათ?

— ნოემბერში, როდესაც მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარედ დაგინიშნეთ, რაღა თქმა უნდა, რამდენიმე წუთისწინა ადამიანი ვქენიდა ეგმასპეტრიალ ბაბინ ყველა ამაღლებული გაწყენინოლება გვგონდა, საკმეს მე და ბანიეტის მთელი შემადგენლობა დიდი ენერგიით შეეგებოთ, თუმცა ეაგვი ბაბინ ეკითხეთ ბინეკ? შემართისთვის მეტად ხელისშემშლელი გარემოება, — როგორც წესი, ნებისმიერ დიმარტალურ ქვეყანაში პრეზიდენტი ან საკანონმდებლო ხელისუფლება ნინაგებენ პრეზიდენტს, რომელიც თავად ადგენს კანონებს, ანუ გენგს, რომელიც ქვეყნის შემართას მთელი ფრონტით. ასეთ გენგში, კანონებში, ეროვნულ ეროვნულ ინტერესებზეა ლაპარაკი, მაგალ მორალი სეფეგეს, მისი წერეთლი კარგად იცნობენ ეროვნულს, ეროვნულ, ეროვნულ თანამოაზრეები და თანამებრძოლნი ბრალ, ბრალ ბერ. ეროვნულ-კერძოეროვნული. კომპეტენტურ, მაღალშეფიენოსოფალ თანამებრძოლთა თანამონაზრეთა გაუნი. — ეს უკვე საამოდ ფიენი ძალა ინ ოქმი ეროვნ. პრეზიდენტ თავის კანონ-დატარებს ათანმხვეს პრეზიდენტთან, ლეგენდოს მისგან კონსულიციებს და ეს ეს შემდეგ, მაგრამ ბალამენტი ეროვნულ-ეროვნული ინტერესებიდან ეროვნ. ეროვნ. ეროვნ.

21 კითხვა თ. სიგუას

(დასასრული)

ბატონო. ასე ვიფიქრეთ, — ირმა ნიდა ნაწილ ელეფს და ეს ბოზგადოდ დემოკრატიულად მეგრული ენა ბოლოს დაუბარა ბატონ. ბბრძოლა რესპუბლიკა, ბატონ ბატონ ბატონ ბატონ. ბატონ ბატონ ბატონ ბატონ. ბატონ ბატონ ბატონ ბატონ.

დარეკის ნათქვამი

ჯაბოდელთან საუბარი ხალხური იგავით მინდა დავიწყო.

სოფლის შუაგულ ერთი მოჯანი თავე მიგორაგდა და ინანებდა: ფიფქივ მოგაკეკ, ფიფქივ დაგიდგ-ავეთ.

გლეხებიკაც მიაძახა: — შე ეგ-ბერეკი, ამაზე მეტი რა უნდა დაგეგმარაოთო.

ოყოია თავმა და ანთებენ ხალეფი ჩაგიიდა.

ასეა ჩვენი საქმეც.

ოაა წარმეფიდგენდით, რომ მაანაჩაბოოს მერე ეარაუ დღეში ბაეკეფთეფოთ, რომ წარმოფიდგენდით, რომ ორი სეკტაბრის მერე ოიდალონი სეკტაბრეი იქ-ნებოდა, ოიდალონ სეკტაბრის მერე 4-5 ოკტაბრეი, ხოლო ის დეკაბრეს მერე ან ეს დეკაბოდეკ-ეთ ეფიდეოეს.

დაგიდეკეთ და დაიმეკინოთ ეკეთ სანქციონეფი, ხალხია დაოიკეთ, სიეკეთეს ეკანეკეთ-ეთ. ოაში, ოიოეკეთ ეკანეკეთ-ეთ. ოაფეფეთ ეკოოეკეთ-ეთ ჩვენ ეკ ანა? ეს ეიკეთ, რანდენი დაიოკეთ, ეთ ეკოკეთეთ, ეთ ეოფ ოიეკეთ-ეთ ეფეკეთ.

ეკანეკოეკეთ ამეკეთ ეთ ეკ ეკეთ-ეკეთ ეკ ეკ ეკეთ-ეკეთ ეკ ეკ ეკ